

[ŁADARZ *sb m*

ładarz *a. ładarz.*

Teksty nie oznaczają pochyleń.

pl N ładarze. ◇ A ładarze. ◇ I ładarz(a)mi.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Robotnik zatrudniony przy załadowywaniu, wyladowywaniu i przenoszeniu towarów: Ładarze. Istos ponderator in suo vigore tenet, eis labore inparciendo. OpisŻup 557; Item wino i insze wszelakie picia, jako skoro do miasta przywiezione będą, nie mają być z woza składane przez ładarze przysiężne, aż będą pierwaj odkwitowane wedla zwyczaju WilkPozn II b. r. nr 43; Mieszkając król Jego Mć we Gdańsku zawadzili sie Polacy z ładarzami okrętowemi KronMieszcz 1594/143.

Synonirny: nosiciel, noszarz, tragarz.

FP